

Ünnep az általános iskolában

A Kardos László Általános Iskola 1988 augusztusában nyitotta meg kapuit. Kovács Ferenc akkori igazgató átadta az intézményt Hollósy László igazgatónak. „...30 év – tekinthető hosszú időnek és rövidnek is. Egy intézmény életében azonban már történelem. S emellett nem mehetünk el szó nélkül.” –hangzott el az igazgatónő köszöntőjében a gálaműsoron. Azt is megtudtuk, hogy a jubileumi év rendezvénysorozata már ősszel elkezdődött a nyugdíjas pedagógusok találkozójával. Az intézményvezetés, a valamikori és jelenlegi tanítványok egy rövid műsorral köszöntötték a meghívott pedagógusokat, s ünnepi asztal mellett idézték a múltat, előkerültek a régi fotók, emlékek. Ezek segítették, hogy az aulába kikerüljenek „pillanatok” a 30 évből, ami természetesen nem tudta bemutatni a három évtizedet – nem is arra vállalkoztak a rendezők.

Hogy minél több szempontból ünnepeljének, kiadott az intézmény egy jubileumi évkönyvet – ami a közeli múltat idézte meg. E helyről is köszönik a támogatóknak a segítséget: Castrum Ferreum Kft, Boti-Team Kft, Jóna Tibor Trans Kft, Karintia Kft, Mihályfy és Társa Kft, Nagy Ferenc, Palazzo GM Kft, Rába Asztfalt Kft, Szabó és Társa Kft, Szig&Metál Kft, Szolárvent Kft, Trencworks 2008 Kft, Vas-Vár Örökség Népfőiskola, Vasvár Város Önkormányzata, Varga és Varga Kft. Az aulában látható kiállítás és a jubileumi rendezvényen a jelenlegi és „öreg” diákok által bemutatott műsor, a vetítőn megjelenő képsorok is segítették az emlékezést.

Gálaműsor a jubileumi év alkalmából az általános iskolában

Fantasztikus gálaműsorral méltatta a vasvári Kardos László Általános Iskola harminc éves jubileumát. Három évtizede, hogy az intézmény jelenlegi otthonába költözött, az évforduló pedig sok mindenre lehetőséget

adott. Elsősorban a múltidézésre, az egykori kollégák és vezetők hagyatékának értékelésére, az egykori tanulók sikereinek bemutatására, Vasvár értékeinek felvillantására, no meg persze a felhőtlen jókedvre.

Az eseményre érkezett vendégeket, köztük V. Németh Zsolt államtitkárt, Fodor Istvánt, a Szombathelyi Tankerületi Központ vezetőjét és Tóth Balázs polgármestert – Sejberné Szabó Marianna igazgató köszöntötte. Mint kiemelte, 1988 óta nagyon sok minden történt, megváltozott, így a költözés óta eltelt időszak immár történelem.

- Az ünnepi kiállítás, a vetítón pergő képsorok, a jubileumi kiadvány csupán próbálkozásnak tekinthető, hiszen csupán egy szeletet lehet megmutatni a mögöttünk lévő három évtized szépségeiből, eredményeiből, történéseiből – hangsúlyozta Sejberné Szabó Marianna. – Az pedig, hogy iskolánk ilyen szép, nem csupán a jelenlegi dolgozók érdeme, hanem az elődöké is, akik előttünk az utat megépítették.... Köszönetet szeretnék mondani Kovács Ferenc és Hollósy László igazgatóknak s tantestületeiknek, de már nem tudok. Viszont megtehetem ezt Horváthné Tóth Máriaának és Szigetvári Mihálynének, akik igazgatóként és –helyettesként szintén előttünk taposták az utat.

Tóth Balázs, Vasvár város polgármestere az egybegyülteket köszöntve kiemelte: az ünnepség legnagyobb főszereplői a gyerekek. A vizuális bemutató is igazolta, van átfedés az egykori tanulók és a jelenlegi tanárok között, márpedig a folytonosság az életerőt jelenti egy intézmény életében.

- Mindig öröm, amikor olyan iskolát köszönhetünk, amelyik jeles évfordulót ünnepel – emelte ki a polgármester. – Egyszerre intézmény és épület, amelyhez kötnek bennünket gyermekkori élményeink, amelyek örökre belénk ivódtak. Én még a régi iskolaépületbe jártam, de amikor találkozom a régi osztálytársakkal, mindig örömmel emlékezünk azokra az évekre, amelyeket ott töltöttünk. Ezek olyan élmények, amelyek majd a

mostani gyerekeknek is eszébe fog jutni. Kialakul egyfajta kötődés. Megtanulják, milyen jó egy közösséghez tartozni. Vasvárnak többek között épp azért fontos az iskola, hogy ez a kötődés kialakuljon mind az intézmény, mind a város irányába. Csak így remélhetjük, hogy azok tehetséges fiatalok, akiket az élet elszólított, vissza fognak térni, s itt fognak családot alapítani. A település hálával tartozik minden egyes pedagógusnak, aki a gyermekeinket nevelte, oktatta, s teszi ezt ma is.

Fodor István, a Szombathelyi Tankerületi Központ igazgatója a családi hangulatot, a nyüzsgést, azaz a valódi életet emelte ki, amit az intézménybe való belépéskor azonnak tapasztalt. A jubileum kapcsán megjegyezte: 100–150 évvel ezelőtt vagy még korábban három évtized nem hozott akkora változásokat, hiszen a történelem folyama elég lassan folydogált. Az utóbbi 25–30 évben azonban mintha valami nagyon felgyorsult volna életünkben.

- Elképesztő fejlődés tapasztalható, hihetetlen tempóban robog a világ, s mi csak kapkodjuk a fejünket a digitális valóságon. Holott az alapvető emberi értékek nem változnak – emelte ki ünnepi beszédében Fodor István. – Egy iskolának két dologra kell folyamatosan figyelnie. Az egyik, hogy meg tudja őrizni azokat az értékeket, amelyek épp a közösséghez való tartozás élményét adja a család és a társadalom szempontjából is, amely révén az egyén becsületesen és tisztességesen tudja családját és közösségét javát szolgálni.
- Ha egy szóval mondanám: az iskola gyökereket ad – hangsúlyozta a Szombathelyi Tankerületi Központ igazgatója. – Ugyanakkor szárnyakat is kell hogy adjon, hogy képesek legyünk megtalálni a helyünket, váltani, változtatni, reagálni az újabb helyzetekre, amikor szükséges. Mindez hihetetlenül nagy erőpróba minden oktatással, neveléssel foglalkozó pedagógus, igazgató, netán tankerületi igazgató számára. Az itt folyó munkához gratulálok, s csak azt tudom ígérni: lehetőségeinkhez mértén

mindent megteszünk, hogy ez az iskola továbbra is eredményesen működhessen.

V. Németh Zsolt államtitkár szerint az építészek kiváló munkát végeztek, hiszen az intézmény formakincsében és részben anyaghasználatában a nyugat-dunántúli népi építészeti elemeket is megidézte és megidézi, s egyben korszerűnek is tekinthető.

- Vajon változott-e valami a költözéstől? Úgy vélem, hogy igen – húzta alá V. Németh Zsolt. – Hiszen odahaza is, ha átrendezünk egy polcot, szekrényt, szobát, netán új lakásba költözünk, az valami újnak a kezdete. Ez az épület is lehetőséget adott. Mást, mint ami addig volt. Nagyobb szabadságot, más esztétikai élményeket. Úgy vélem, ezzel a lehetőséggel éltek a pedagógusok, vezetők, gyerekek. A jubileumi emlékkönyv bevezetőjéhez egy Szent-Györgyi Albert-idézetet választottam, amely szerint az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, felébredjen a tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni azt, amit csinál, s megtalálja azt a munkát, amit szeret. Erre a feladatra vállalkozott az iskola, ami egy szép felelősség. Arra, hogy felkeltse a tanulás, a tudás iránti vágyat. Hiszem azt, hogy ez egy életen át is kitart.

Az államtitkár kiemelte, nem csupán kiváló agrár- és vegyészmérnökök, gépészmérnökök, tanárok, művészek kerültek ki az intézményből, hanem nagyon sok kiváló villanyszerelő, szakács, mentőápoló vagy éppen tűzoltó. Ők is teljes életet élnek, mert tisztességes munkát végeznek, hívta fel a figyelmet az államtitkár, aki három gyermeke révén 16 évig szülőként, ugyanennyi ideig városvezetőként is kötődött az intézményhez, húsz évig pedig képviselőként viseli szíven az iskola sorsát. Mint megjegyezte, az a sokszínűség, amit az általános iskola fel tud mutatni, büszkeségre ad okot a sport, a tánc, a zene, a kézműves foglalkozások területén is.

A Kardos László Általános Iskola az elmúlt harminc évben nagyon sok kiváló diákot nevelt, akik jelentősen erősítették Vasvár város közösségét, kulturális, gazdasági és sportéletét, jegyezte meg Sejberné Szabó Marianna, átadva a szót az intézmény egykori növendékének és büszkeségének, Merklin Ferencnek, aki az est levezénylését vállalta magára. Gerencsér Orsolya, a városi zeneiskola növendéke (felkészítő tanára: Farkas Anikó) Chopin: Desz-dúr prelűdjével nyitotta a sort. Drimmer Julianna, a kőszegi Jurisich Miklós Gimnáziumba tanulója, aki 2016-ban végzett iskolánkban, magyarszováti népdalcsokorral kedveskedett az egybegyűlteknél. Cséri Alexandra Szécsi Margit Élni című versét és Sia Furler Soon well be found című dalát adta elő. A 6. osztályos Piri Vivien József Attila Kertész leszek című versét énekelte tanára, Farkas Anikó gitárkíséretével.

Iskolánkban hosszú évek óta működik színjátszó kör az alsó tagozaton Kovácsné Németh Edit és Süle Erika tanítónők vezetésével. Az első és második osztályos tanulók egy vidám összeállítást mutattak be Janikovszky Éva Már iskolás vagyok című művéből. A felső tagozatosok tánc és dráma órák keretében ismerkednek meg a társastánc alapjaival. Néhány éve a Szülői Közösség anyagi támogatásának köszönhetően csodálatos – alkalomhoz illő – ruházatban nyitják meg a népszerű iskolabált bécsi keringőjükkel a felső tagozatos diákok Sejberné Szabó Marianna irányításával. A gálán az idejű bálnyitó keringőt láthatta a publikum. A 3. osztályos színjátszó körösök is Janikovszky Éva egyik írását adták elő, amely egy balul elsült görkorcsolyázás kellemetlen következményeit sorolja fel, de egyúttal a pozitívumait is megmutatja.

A Kardos László Általános Iskola énekkara Szalainé Kiss Viktória vezetésével A zene az kell című dal kapcsán a karnagy szerepet Pappné Bem Gabriellának ajánlotta, aki már az égiek közül irányítja a csapatot, a Your dreams will című dalt pedig azon kollégák emlékének, akik már nem lehetnek közöttünk.

Tóth Hanga és Kiss Rebeka nagyszerű ugrókötel-bemutatón csillogtatta meg tehetségét. Előbbi többször nyert országos bajnokságot és 2014-ben kijutott Hong Kongba a világbajnokságra, ahol 2. helyezést ért el. Kiss Rebekának megyei és országos diákolimpián évente sikerült dobogós helyezést elérnie, sőt nemzetközi versenyen is kivívta a szakmai zsűri elismerését.

Szakály Dominik Nógrádi Gábor Nyúl című írásával vívta ki a közönség elismerését. Iskolánk 4. osztályos tanulója ebben a tanévben 4 aranyérmet és 1 különdíjat kapott, felkészítője az édesanyja, Szakályné Pados Edit. Tamás Barbara Whitney Houston világslágerével, az One moment in time-mal kedveskedett, míg a 4. osztályos Szaller Anna K. László Szilvia: A kis Lajhár Alajos című művét adta elő (tanára Kovácsné Horváth Erika gyógypedagógus). Az ötödikes Purgai Zsolt Ágai Ágnes Kamaszságok című művével hívta fel magára a figyelmet (magyartanára Siposné Káldy Gyöngyi).

Herczeg Tamás – aki nagyon büszke arra, hogy vasvárinak mondhatja magát – 1988-ban, az iskola átadásakor hatodik osztályos volt. Tagja volt a fűvószenekarnak, a városi kórusnak, a játékszínnek és saját zenekaraiban játszott. Több vidéki színház után került Budapestre, ahol először a Bárka Színházhoz, majd a Színház és Filmművészeti Egyetemre került. Az egyetem elvégzése után egyből saját társulatot alapított osztálytársaival, a HOPPart Társulatot, amit azóta is vezet. Dolgozott a Katona József Színházban, a Jordán Tamás, majd Alföldi Róbert vezette Nemzeti Színházban, az Örkény Színházban valamint sok jelentős független társulattal, A HOPParttal bejárták Európát Vilniustól Párizsig, Marseilles-től Münchenen és Berlinen át Koppenhágáig, Finnországot, Csehországot, Szlovákiát, Romániát.

Gergye Veronika – aki évekig tagja volt a vasvári Fülemüle népdalkörnek, a vasvári Játékszín csapatának és iskolánk énekkarának – Kányádi Sándor Arany János kalapja című versét adta elő.

Az első és második osztályosoktól népi gyermekjátékokat és csúfolódókat láthattunk és hallhatunk. Őket az iskolánk hírnevét 8 évig öregbítő Kenderke néptáncegyüttes néhány tagja követte. A néptáncosok tanulmányaik alatt számtalan helyen szerepeltek eredményesen Sejberné Szabó Marianna irányításával. A 11 év után ismét „színpadra állt” négy párt (Frigy Zsolt, Gudics Tamás, Jesztl Donáta, Kurimai Kinga, Németh Ivett, Németh Kornél, Orsós Anett, Sejber Martin) a Kármentő népzenei együttes kísérte, nevezetesen V. Németh Zsolt (nagybőgő), Németh Bence (hegedű), Tudós Tamás (brácsa) és Drimmer László (ének, furulya).

A rendezvényt fehér asztal melletti kötetlen beszélgetés zárta.